

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17320/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Зорице Булајић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Удружење бораца отаџбинских ратова Републике Србије из Београда, чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., против тужених Савез самосталних синдиката Србије за Град Крушевац из Крушевца, АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради предаје ствари, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2650/23 од 14.12.2023. године, у седници одржаној 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2650/23 од 14.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2650/23 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 147/23 од 22.12.2022. године одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу предају покретне ствари набројане у том ставу изреке и означен аутомобил. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима АА и ББ на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 401.450,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 2650/23 од 14.12.2023. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и наведена првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке, а преиначена у делу о трошковима поступка тако да је обавезан тужилац да туженима АА и ББ накнади трошкове поступка у износу од 400.500,00 динара. Одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

У овој правној ствари правноснажном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву за предају описаних покретнина и аутомобила, одбијањем тужбеног захтева за предају ствари за које је утврђено да се не налазе у државини тужених. Оцена о неоснованости тужбеног захтева је заснована на примени члана 231. став 1. ЗПП и материјално-правним одредбама члана 37. и 70. став 1. Закона о основама својинско-правних односа.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, садржину одлука нижестепених судова донетих применом материјалног права на утврђено чињенично стање, као и разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. У овој парници не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса и правна питања у интересу равноправности грађана, како се посебном ревизијом предлаже. Наводи ревизије који се односе на утврђено чињенично стање, не могу се узети у разматрање, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Такође, разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани, а не односе се на примену процесних норми.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредности 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2. ЗПП).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради предаје покретних ствари поднета је 28.02.2012. године, а означена вредност предмета спора износи 10.000,00 динара. Поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић